

עמ"ת 28057/07/14 - מדינת ישראל נגד א.ט.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 יולי 2014

עמ"ת 28057-07-14

לפני כב' השופטת דבורה עטר

מדינת ישראל

העוררת

נגד

א.ט.

המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת: עו"ד דפנה ינוביץ'- דוד

ב"כ המשיב: עו"ד אבי אלפסי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בראשל"צ (כב' השופט מ. מזרחי) במ"ת 48116-05-14 מיום 14.7.14, במסגרתה הורה בית המשפט על מתן הקלה בתנאים המגבילים בהם מצוי המשיב באופן שנאסר עליו להיכנס לתחומי העיר רמלה, נאסר עליו ליצור קשר במישרין או בעקיפין עם המתלוננת וכן נאסר עליו להתקרב אליה למרחק שיפחת מ-500 מטרים.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות אלימות מילולית ופיזית כלפי המתלוננת שהינה חברתו לשעבר. כמו כן, פגיעה בפרטיותה כמפורט בפרטי האישום.
3. במסגרת הליכי המעצר לצורכי החקירה, שוחרר המשיב בתנאים שכללו מעצר בית מלא בבית אביו, בפיקוחו, וכן יתר התנאים המפורטים בהחלטת בית משפט נשוא הערר.
4. ביום 26.5.14 הוגש לבית משפט קמא כתב האישום וכן בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד

עמוד 1

לתום ההליכים המשפטיים נגדו ובצידה חלופת מעצר כפי ששחרר המשיב במעצר הימים. במהלך הדיון וטרם שמיעתו לגופו, הורה בית המשפט על ביטול מעצר הבית והפיקוח והותיר על כנם את יתר תנאי השחרור והערבויות שנועדו להבטחתם.

5. ביום 27.5.14 הוגש ערר לבית המשפט המחוזי, אשר לאור הסכמת הצדדים נקבע במסגרתו כי יהיה על המשיב להיות כל העת בפיקוח של אביו, תוך הותרת יתר תנאי השחרור על כנם. עוד נקבע, כי התקבל אודות המשיב תסקיר מעצר, אשר יבחן את תנאי השחרור של המשיב והאם יהא צורך בשינוים בין לטובה ובין לרעה.

6. ביום 7.7.14 התקבל תסקיר מעצר ממנו עלה, בין היתר, כי המשיב התקשה לבחון באופן משמעותי את התנהלותו ודפוסי התנהגותו במערכת היחסים עם המתלוננת, ובכלל זה את הקושי להיפרד. שירות המבחן התרשם, כי המשיב מתקשה לראות אתה אחר ולגלות אמפתיה כלפיו ומרוכז בצרכיו ובמצוקותיו. עוד ציין שירות המבחן, כי בעת שהמשיב חווה חווית דחיה, הסלים את התנהגותו ואת האובססיביות ובא לכלל מסקנה, כי הערכת הסיכון להישנות עבירה פוגעת הינה גבוהה.

שירות המבחן הביא לידי ביטוי בתסקיר גם את עמדת המתלוננת ותיאוריה את מידת האובססיביות של המשיב כלפיה ונקיטת האלימות והתנהלותו האלימה גם קודם לכן.

7. שירות המבחן בחן את עתירת המשיב ליציאה לעבודה במסגרת עבודתו כנהג מונית בלא פיקוח אנושי כלשהו. שירות המבחן הביא בפני בית המשפט את התלבטותו בתסקיר, כאשר המשיב והמתלוננת מסרו שלא יצר עמה קשר, וכן לאור התחייבויותיו הכלכליות של המשיב. ואולם מנגד, לנוכח התרשמותם מהמשיב כמי שמגלה נטייה לאובססיביות, בעל קושי להיפרד מהמתלוננת או לנתב את תסכוליו באופן בונה ולנוכח הערכת הסיכון הגבוהה להישנות עבירה פוגעת, לא באו בכלל המלצה להתיר את יציאתו לעבודה כנהג מונית ללא פיקוח אנושי צמוד.

8. ב"כ העוררת עתרה לבית המשפט לקבל את הערר בהדגישה את המפורט בתסקיר המעצר ובכתב האישום, בעוד ב"כ המשיב מדגיש כי בית משפט קמא נתן דעתו לכלל הנתונים וערך את כלל האיזונים המתחייבים ועתר לבית המשפט לדחות את הערר.

9. עובדות כתב האישום אינן שנויות לכאורה במחלוקת. עלה כי עסקינן בבני זוג שקיימו קשר זוגי במשך 10 שנים והמשיב מאן להשלים עם רצונו של המתלוננת להיפרד ממנו. כעולה מעובדות כתב האישום, מדי יום החל מיום 20.5.14 התייצב המשיב במקום עבודתה של המתלוננת ולא שעה לבקשתה כי ימנע מכך, איים עליה כי אם תהא בקשר זוגי עם אחר יהרגנה. כמפורט באישום הראשון ובאובססיביות המתין המשיב לבואה של המתלוננת בחניית ביתה וכשחשד בכך כי מקיימת קשר זוגי עם אחר, ניגש לרכבה, הטיח בה כי היא בוגדת בו ואיים עליה כי יהרגנה ואף תקף אותה במכת אגרוף בבטנה וירק בפניה. המשיב לא התעשת אלא דלק אחרי המתלוננת שנמלטה מהמקום בבהלה מרכבה ובעת שעצרה

ברמזור אדום, ירד מרכבו, התקרב לכיוונה וזו נמלטה מפניו בבהלה באור אדום. הוסף לכך את העובדה כי על פי האישום הרביעי, גם טרם רצף אירועים אלה, נהג המשיב לעקוב אחרי המתלוננת, להגיע לרחוב בו מתגוררת, לקרוא בשמה ולהשליך אבנים קטנות על חלונה.

10. סך כל האמור לעיל, מקים מסוכנות מצידו של המשיב כלפי המתלוננת. הוסף לכך את האמור בתסקיר המעצר באשר לסיכון הגבוה להישנות עבירה פוגעת מצידו של המשיב.

11. בית משפט קמא הורה כבר במועד הדיון הראשון, על ביטול מעצר הבית באופן שיאפשר למשיב לשוב ולהשתלב במעגל העבודה כנהג מונית וזאת בלא פיקוח אנושי.

כאמור לעיל, תנאי השחרור שונו בערר, כאשר תסקיר המעצר אמור היה לשפוך אור על התאמת תנאים אלה ולחילופין, אפשרות להקלה בהם.

12. בנסיבות בהן תסקיר המעצר אינו בא בהמלצה למתן היתר ליציאתו של המשיב לעבודה כנהג מונית, ללא פיקוח אנושי צמוד, מהטעמים שפורטו בתסקיר וכן לנוכח עובדות כתב האישום, האובססיביות שמביע המשיב, לא מצאתי כי זהו המקרה לחרוג מהמלצת שירות המבחן.

מה גם, שתנאי השחרור שהושתו על המשיב בעקבות הערר ואשר העוררת אינה מבקשת לשנותם, מאפשרים את תנועתו, מעבר למגבלות שנקבעו ובתנאי שיהא בפיקוח אנושי צמוד.

13. לאור סך כל האמור לעיל, מצאתי לקבל את הערר ולקבוע כי תנאי השחרור שעמדו בתוקפם עובר להחלטת בית משפט קמא נשוא הערר, יותרו על כנם.

ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשע"ד, 15/07/2014 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת